

[Birthe Nielsen]

cappede. Jeg vil godt høre, hvornår vi kan forvente et sådant lovforslag.

Jeg vil sige om debatten i dag generelt, at det eneste, jeg fik ud af socialministerens redegørelse, var, at der ville komme et frimærke – jeg ved ikke, hvor megen glæde de handicappede har af det – og så ville der blive nedsat nogle arbejdsgrupper. Det gør man jo ofte. Man nedsætter også nogle arbejdsgrupper i forbindelse med børnekommissionen og sådan noget, men vi får aldrig rigtig at vide, hvad der kommer ud af disse ting. Foreløbig er der ikke kommet noget ud af børneåret, og nu ved jeg, at børnekommissionen er færdig med sine rapporter. Det ville være ulykkeligt, hvis det skulle gå ligesådan på det her område, så jeg synes, at der er nok at tage fat på.

Med hensyn til medicintilskuddet rejste jeg selv denne sag i december måned over for socialministeren i et samrådsspørgsmål i socialudvalget og fik at vide, at det var en misforståelse, at man havde fjernet medicintilskuddet, § 58 i bistandsloven. Det var bl. a., fordi Ballerup kommune havde rejst sagen. På det tidspunkt sagde socialministeren, da man ikke var færdige i Ølgaard-udvalget, at der ville komme nogle ændringer, som ville gøre det nemmere for denne persongruppe, altså de mennesker, der skal have livsvigtig medicin. Det vil jeg da godt høre noget mere om, men det kan være, at jeg skal vente med det til i morgen i samrådet. Jeg ved ikke, om ministeren vil svare på det her i dag.

Til sidst vil jeg vedrørende det ændringsforslag til dagsordensforslaget, der ligger her, spørge, hvad det vil sige, at »udgiften ingen væsentlig betydning vil have for familiens samlede økonomiske situation«. Vil man lave en bagatelgrænse, eller hvad har man tænkt sig?

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal kun tage en enkelt bemærkning op, de øvrige dele er noget, vi kan vende tilbage til.

Der lå ligesom en bevidst misforståelse i fru Birthe Nielsens indlæg, nemlig at de besparelser, der er gennemført, specielt skulle ramme de handicappede. Nej, det gør de ikke. Besparelserne inden for den sociale sektor rammer de højest lønnede, og det finder vi er i overensstemmelse med socialdemokra-

tisk tankegang, når der skal ske besparelser på det sociale område.

Arne Melchior (CD):

Fru Birthe Nielsen talte om ændringsforslaget til dagsordensforslaget. Det er der vist ikke tale om, der er tale om et selvstændigt forslag om motiveret dagsorden.

Fru Birthe Nielsen spurgte, hvad der skal forstås ved »ingen væsentlig betydning«. Svaret kan hun læse i andet afsnit af dagsordenen, hvor der henvises til flertalsudtalelsen i betænkningen af 27. maj 1980. Hvis man heller ikke finder den, skal vi sige klar nok, og det kan der måske være grund til, så er det jo netop, fordi det ikke er muligt at opstille nøjagtige regler for alle tilfælde i vort mangfoldige liv og i enkeltpersoners og familiers umådeligt varierede mønster af trang, behov, muligheder osv.

Det, der får mig til at tage ordet i anden omgang, er især, at nogle af forespørgerne i dagens debat har villet udlægge denne dagsorden som en indrømmelse. Hvis man siger »imødekommenhed«, vil jeg endda gå med til det, men ikke »indrømmelse«, i hvert fald ikke indrømmelse af nogen skyld eller af noget forkert.

Hr. Brixtofte har i dagens løb gjort sig meget til af, at vi presser, og vi skubber, og vi holder jer i ørerne. Det er ikke nødvendigt. Der er ikke forsømt noget. Der er lavet noget nyt og svært; der er derfor i loven og i dens bemærkninger og ved behandlingen taget forskellige skridt i erkendelse af, at det er en svær nydannelse, for at man skal følge det. Vi skriver i dag den 5. februar 1981, jeg kan ikke huske, hvornår forespørgslen her er indgivet, men lad os antage, at det er den 20. januar 1981. Da det vedrører en lov, der er begyndt at fungere i praksis siden 1. januar 1981, må jeg nok have lov at sige, at det er lidt pusheragtigt at skubbe så hårdt og så tidligt. Derfor vil jeg hævde, at denne dagsorden, som vi med glæde lægger stemmer til, ikke ændrer noget. Jeg mener, at debatten i dag har sine positive træk, men det skal ikke foregøgles befolkningen, at man ville have været efterladende, hvis den ikke havde fundet sted.

Jeg er glad for, at debatten hurtigt fik et temmelig forsonligt skær, og jeg skal sandelig ikke til slut forsøge at gøre den til noget